

FJORTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 8 JULI

Läsning

1 Mos 28:10–22

Jakob begav sig från Beer-Seba på väg till Haran. Och han kom då till den heliga platsen och stannade där över natten, ty solen hade gått ned. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha den till huvudgård och lade sig att sova där. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ända räckte upp till himmelen, och Guds änglar steg upp och ned på den. Och se, Herren stod framför honom och sade: »Jag är Herren, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och din säd. Och din säd skall bli som stoftet på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster och norr och söder, och alla släkter på jorden skall bli välsignade i dig och i din säd. Och se, jag är med dig och skall bevara dig, vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Ty jag skall inte överge dig, till dess jag har gjort vad jag har lovat dig.«

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: »Herren är sannerligen på denna plats, och jag visste det inte!« Och han greps av fruktan och sade: »Detta måste vara en helig plats. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port.«

Och tidigt på morgonen steg Jakob upp och tog stenen som han hade haft till huvudgård och reste den till en stod och göt olja ovanpå den. Och han gav den platsen namnet Betel. Förut hade staden hetat Lus. Och Jakob gav ett löfte och sade: »Om Gud är med mig och bevarar mig under den resa som jag nu gör och ger mig bröd att äta och kläder att klä mig med, så att jag kommer i frid tillbaka till min faders hus, då skall Herren vara min Gud. Och denna sten som jag har rest till en stod skall bli ett Guds hus, och av allt vad du ger mig skall jag ge dig tionde.«

Responsoriepsalm

Ps 91:1–4, 14–15ab (R. jfr 2b)

R. Herre, min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.
Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt. R.

»Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom.
Jag skall beskydda honom,
därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom.
Jag är med honom i nöden.« R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Matt 9:18–26

Vid den tiden då Jesus talade till folket, kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: »Min dotter har just dött, men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen.« Då reste sig Jesus och gick med honom, och lärjungarna följde efter. Men en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år kom bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel, eftersom hon tänkte: »Får jag bara röra vid hans kläder så blir jag hjälpt.« Jesus vände sig om och fick se henne och sade: »Var inte orolig, min dotter. Din tro har hjälpt dig.« Och från det ögonblicket var hon frisk. När Jesus kom hem till föreståndaren och mötte flöjtblåsarna och den klagande hopen, sade han: »Gå härifrån. Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men när folket hade motats bort, gick han in och tog flickans hand, och hon steg upp. Ryktet om vad som hade hänt spred sig i hela den trakten.

TISDAG DEN 9 JULI

Läsning

1 Mos 32:22–32

Jakob steg upp och tog sina båda hustrur och sina båda tjänstekvinnor och sina elva söner och gick över Jabboks vadställe. Han tog dem och förde dem över bäcken och förde dessutom över vad han i övrigt ägde. Och Jakob blev ensam kvar.

Då brottades en man med honom, tills morgonrodnaden gick upp. Och när denne såg att han inte kunde övervinna Jakob, gav han honom ett slag på höftleden, så att höften gick ur led, medan han brottades med honom. Och mannen sade: »Släpp mig, ty morgonrodnaden går upp.« Men han svarade: »Jag släpper dig inte, med mindre du välsignar mig.«

Då sade han till honom: »Vad är ditt namn?« Han svarade: »Jakob.« Han sade: »Du skall inte mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger.« Då frågade Jakob och sade: »Låt mig veta ditt namn.« Han svarade: »Varför frågar du efter mitt namn?« Och han välsignade honom där.

Men Jakob gav platsen namnet Peniel, »ty«, sade han, »jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och dock har mitt liv blivit räddat.« Och när han hade kommit förbi Penuel, såg han solen gå upp. Men han haltade på höften. Fördenskull åter Israels barn ännu i dag inte höftsenan som ligger på höftleden, därför nämligen, att han gav Jakob ett slag på höftleden, på höftsenan.

Responsoriepsalm

Ps 17:1–3, 6–8, 15 (R. 15a)

R. I rättfärdighet skall jag skåda Herrens ansikte.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Bevara mig som en ögonsten,
skydda mig i dina vingars skugga.
I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte,
när jag vaknar, vill jag mäta mig av din åsyn. R.

Halleluja

Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium

Matt 9:32–38

Vid den tiden kom folket till Jesus med en besatt som var stum. Han drev ut demonen, och den stumme började tala. Och folket häpnade och sade: »Aldrig förr har man sett något sådant i Israel.« Men fariseerna sade: »Det är med demonernas furste som han driver ut demonerna.«

Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg människorna, fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde, och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.«

ONSDAG DEN 10 JULI

Läsning

1 Mos 41:55–57; 42:5–7a, 17–24a

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Matt 10:1-7

Vid den tiden kallade Jesus till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor. Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, Filippos och Bartolomaios, Tomas och tullindrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: »Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk. Förkunna på er väg att himmelriket är nära.«

TORSDAG DEN 11 JULI**BENEDICTUS AV NURSIA**

Fest

Läsning

Ords 2:1-9

Min son, om du tar emot mina ord
och gömmer mina bud inom dig,
så att du låter ditt öra lyssna till visheten
och böjer ditt hjärta till klokheten,
ja, om du ropar efter förståndet
och höjer din röst för att kalla på klokheten,
om du söker efter henne som efter silver
och letar efter henne som efter en skatt,
då skall du förstå Herrens fruktan,
och Guds kunskap skall du då finna.
Ty Herren är den som ger vishet,
från hans mun kommer kunskap och förstånd.
Åt de redliga förvarar han sällhet,
han är en sköld för dem som vandrar i ostrafflighet,
ty han beskyddar det rättas stigar,
och sina frommas väg bevarar han.
Då skall du förstå rättfärdighet och rätt och redlighet,
ja, det godas alla vägar.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill lova Herren alltid.

eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren har inte brist på något gott. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden:
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 19:27–29

Vid den tiden sade Petrus till Jesus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.«

FREDAG DEN 12 JULI

Läsning

1 Mos 46:1–7, 28–30

Israel bröt upp med allt som tillhörde honom. Och när han kom till Beer-Seba, offrade han slaktoffer åt sin fader Isaks Gud. Och Gud talade till Israel i en syn om natten. Han sade: »Jakob! Jakob!« Han svarade: »Här är jag.«

Då sade han: »Jag är Gud, din faders Gud. Frukta inte för att dra ned till Egypten, ty där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall själv dra ned med dig till Egypten, jag skall också föra dig åter upp därifrån. Och Josefs hand skall tillsluta dina ögon.«

Och Jakob bröt upp från Beer-Seba. Och Israels söner satte sin fader Jakob och sina späda barn och sina hustrur på vagnarna som farao hade sänt för att hämta honom. Och de tog sin boskap och de ägodelar som de hade förvärvat i Kanaans land och kom så till Egypten, Jakob och alla hans avkomlingar med honom. Sina söner och sonsöner, sina döttrar och sondöttrar, alla sina avkomlingar, förde han med sig till Egypten.

Israel sände Juda framför sig till Josef, för att denne skulle visa honom vägen till Gosen. Så kom de till landet Gosen. Och Josef lät spänna för sin vagn och for upp till Gosen för att möta sin fader Israel. Och när han kom fram till honom, föll han honom om halsen och grät länge vid hans hals. Och Israel sade till Josef: »Nu vill jag gärna dö, sedan jag har sett ditt ansikte och sett att du ännu lever.«

Responsoriepsalm

Ps 37:3–4, 18–19, 27–28, 39–40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Herren känner de frommas dagar,
deras arvslott skall bestå för evigt.
De skall inte komma på skam i den onda tiden,
i hungerns dagar skall de bli mättade. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.
Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma.
Evigt blir de bevarade,
men de gudlösas avkomma blir utrotad. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 16:13a; 14:26d

V. När sanningens ande kommer,
skall han vägleda er med hela sanningen;
och påminna er om allt som jag har sagt er.

Evangelium

Matt 10:16–23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag skickar er som får in bland vargar. Var därför kloka som ormar och oskyldiga som duvor. Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor. Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna. Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er. Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet. Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad. Om man förföljer er i den ena staden, så fly till nästa. Sannerligen, ni hinner inte till alla städer i Israel förrän Människosonen kommer.«

LÖRDAG DEN 13 JULI

Läsning

1 Mos 49:29–33; 50:15–26a

Jakob befallde sina söner och sade till dem: »Jag skall nu samlas till mitt folk. Begrav mig bredvid mina fäder, i grottan på hetiten Efrons åker, i den grotta som ligger på åkern i Makpela, mitt emot Mamre, i Kanaans land, den åker som Abraham köpte till egen grav av hetiten Efron, där de har begravt Abraham och hans hustru Sara, där de också har begravt Isak och hans hustru Rebecka, och där jag själv har begravt Lea, på den åkern som tillsammans med grottan där köptes av Hets barn.« När Jakob hade gett sina söner denna befallning, drog han sina fötter upp i sängen. Och han gav upp andan och blev samlad till sina fäder.

Men när Josefs bröder såg att deras fader var död, tänkte de: »Kanhända skall Josef nu bli hatisk mot oss och vedergälla oss allt det onda som vi har gjort mot honom.« Därför sände de bud till Josef och lät säga: »Din fader befallde oss så före sin död: 'Så skall ni säga till Josef: Käre, förlåt dina bröder vad de har brutit och syndat, genom att de har handlat så illa mot dig.' Förlåt alltså nu din faders Guds tjänare vad de har brutit.« Och Josef grät, när de lät säga detta till honom. Sedan kom också hans bröder själva och föll ned för honom och sade: »Se, vi vill vara tjänare åt dig.«

Men Josef sade till dem: »Frukta inte. Håller ni då mig för Gud? Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo för att låta det ske som nu har skett och så behålla mycket folk vid liv. Frukta därför inte nu. Jag skall försörja er och era kvinnor och barn.« Och han tröstade dem och talade vänligt med dem.

Och Josef bodde kvar i Egypten med sin faders hus. Och Josef blev 110 år gammal. Och Josef fick se Efraims barn till tredje led. Också av Makir, Manasses son, föddes barn i Josefs sköte. Och Josef sade till sina bröder: »Jag dör, men Gud skall förvisso se till er, och föra er upp från detta land till det land som han med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob.« Och Josef tog en ed av Israels barn och sade: »När nu Gud ser till er, för då mina ben härifrån.« Och Josef dog, när han var 110 år gammal.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–4, 6–7 (R. jfr Ps 69:33)

R. Sök efter Herren och era hjärtan skall leva.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.
Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Halleluja

1 Pet 4:14

V. Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull,
ty Guds ande, vilar över er.

Evangelium

Matt 10:24–33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Lärjungen är inte förmer än sin lärare och tjänaren inte förmer än sin herre. Lärjungen skall vara nöjd om han får det som sin lärare och tjänaren om han får det som sin herre. Om man har kallat husets herre för Beelsebul, kan då hans husfolk vänta sig något bättre?

Var alltså inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«

FEMTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 14 JULI

Första läsningen

5 Mos 30:10-14

Mose sade till folket: »Lyssna till Herren, din Gud, och följ hans bud och stadgar, allt som har skrivits ner i denna lagbok, och vänd tillbaka till Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ. Denna lag som jag i dag ger dig är inte ofattbar eller ouppnåelig för dig. Den finns inte uppe i himlen, så att du måste fråga: Vem kan fara upp till himlen och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den? Den finns inte bortom havet, så att du måste fråga: Vem kan fara över havet och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den? Nej, dess ord är mycket nära dig, i din mun och i ditt hjärta, och därför kan du följa den.«

Responsoriepsalm

Ps 69:14, 17, 30-31, 33-34, 36ab, 37 (R. jfr 14c)

R. Svara mig i din stora godhet.

Jag kommer till dig med min bön,
må stunden vara den rätta.

Svara mig, Gud, i din stora godhet,
ge mig din trofasta hjälp.

Svara mig, Herre, i din trofasta godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet. R.

Jag är betryckt och plågad,
rädda mig, Gud, och för mig i säkerhet.

Jag vill prisa Guds namn med sång
och tacka och lova honom. R.

De betryckta skall se det och glädjas,
ni som söker er till Gud skall få nytt mod,
ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte de fångna. R.

Gud skall rädda Sion
och bygga upp Juda städer.

Det skall gå i arv till hans tjänares barn,
de som älskar hans namn skall bo där. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 648

eller:

Responsoriepsalm

Ps 19:8–11 (R. jfr 5 Mos 30:2)

R. Lyssna till Herren av hela ditt hjärta.

Herrens lag är utan brist,
den ger liv på nytt.
Herrens lära är sann,
den gör den oerfarne vis. R.

Herrens påbud är rätta,
de ger hjärtat glädje.
Herrens befallningar är klara,
de gör blicken ljus. R.

Herrens ord är rena,
de skall alltid bestå.
Herrens stadgar är sanna,
de är alla rättfärdiga. R.

De är mer åtråvärda än guld,
än rent guld i mängd,
och sötare än honung,
än självrunden honung. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 619

Andra läsningen

Kol 1:15–20

Kristus Jesus är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

Halleluja

Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 10:25–37

En laglörd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus:

»En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«